

SUNTEȚI ÎN STARE SĂ-I PRIVIȚI ÎN OCHI? / Copii speciali într-o Românie autistă

de Adriana Oprea Popescu

Avem 30.000 de copii autiști. Invizibili pentru statul român. De astăzi, Jurnalul Național va începe o campanie de presă pentru acești copii, tratați doar cu ignoranță și cu sedative. Cerem, printr-o scrisoare deschisă adresată autorităților statului, ca acestor copii să le fie respectate drepturile prevăzute de Constituție și de legislația în vigoare. Cerem asta noi, Jurnalul Național, și Manuela Hărăbor, Matei Călinescu, Horia Roman Patapievici, Mircea Cărtărescu, Maia Morgenstern, Dan Puric, Tudor Octavian, Stelian Tănase, Andreea Marin Bănică, Adrian Păunescu, Oana Pellea, Amalia Năstase, Ilie Năstase, Mihaela Geoană, Felicia Filip, Cristian Țopescu, Teo Trandafir, Raluca Moianu, Cristina Țopescu, Mihaela Rădulescu, Radu Moraru, Horațiu Mălăele, Gabriela Vrânceanu Firea, Bianca Brad, Preot Nicolae Tănase, Lucian Mândruță, Liza Panait, Mădălin Ionescu, Mihai Gâdea, Simona Gherghe, Mirabela Dauer, Dana Deac, Andreea Berecleanu, Monica Anghel, Alessandra Stoicescu, Monica Tatoi, Irina Păcurariu, Sanda Nicola, Daniela Nane, Margareta Pâslaru, Cristi Brancu, Oana Turcu, Silviu Prigoană, Adriana Bahmuțeanu, Irina Schrotter, Ada Teslaru, Monica Davidescu, Cristina Liberis, Șerban Huidu, Mihai Găinușă, Doina Levintza, Diana Șucu, Mircea Badea.

Închipuie-ți că într-o zi copilul tău dispare de lângă tine. Cu mintea, cu sufletul și cu gândurile. Se topește încet, într-o prăpastie căscată înlăuntrul lui. Închipuie-ți că, într-o dimineață, copilul tău se trezește din somn și nu te mai poate recunoaște. Că uită toate cuvintele pe care le știa, uită să te privească, uită cum se iubește o mamă. Închipuie-ți... Tu ești acel părinte. Tu ești acel copil. În România, aproape 30.000 de copii suferă de autism.

De astăzi, Jurnalul Național va lupta pentru acești copii pe care statul român îi tratează doar cu ignoranță și cu sedative. Cerem, în numele lor, să le fie respectate drepturile prevăzute de Constituție și de legislația în vigoare. Cerem ca ei să beneficieze la timp de un diagnostic corect și de o terapie care le dă șanse mari de recuperare. Cerem ca statul să contribuie financiar la plata acestor terapii și la formarea unor coordonatori de terapie profesioniști. Cerem, pentru acești copii, dreptul de a merge la grădiniță și la școală. Cerem recunoașterea autismului ca dizabilitate psihică și pentru persoanele adulte. Cerem ca acești copii să aibă, în țara în care trăiesc, drepturile pe care le au copiii dumneavoastră, domnule Traian Băsescu, domnule Călin Popescu-Tăriceanu, domnule Bogdan Olteanu, domnule Eugen Nicolăescu, doamnă Mariana Câmpeanu. Nimic în plus.

"Asta e crucea mea. O duc"

Teodora Mihai e din Iași. "Eu am doi copii. Autiști. Cel mare, de 9 ani și 10 luni, e și orb. A fost diagnosticat foarte târziu, pe la 4 ani. Mi se spunea: «Doamnă, e nevăzător și are alt ritm de dezvoltare». M-au făcut și nebună. Al meu nici nu vorbește, nici nu vede. Nu a fost primit nici la Nevăzători, nici la Surdo-Muți. La Spitalul "Sf. Andrei" mi l-au primit cu pile și intervenții. Era

singurul autist orb. L-am retras că era izolat și retras, plângea singur pe un pat. De la 8:00 la 12:00 plângea în continuu. Am auzit eu ceva de autism, ceva de ABA, dar n-am știut ca să le citesc la timp. Pot să le dau și foc acum, căci pentru băiat nu-mi mai ajută”, oftează Teodora. "Dușmanul lui a fost timpul. Iar în cazul fetiței de 4 ani, în fiecare zi mă gândesc că a mai trecut o zi și n-am putut să fac nimic. Un doctor mi-a zis: «Autist? Adică n-aude?» Cu cel mare mă înțeleg așa: îl întreb – vrei asta? Și el dă un semn. Nu cere nimic. Fetița nu vorbea de nici o culoare. La creșă mi s-a zis că va începe să vorbească. Apoi, m-am gândit: asta e crucea mea, o duc. Vorbesc cu ea și parcă vorbesc cu peretele. Am fost cu ea timp de 5 zile la București la Comisia de Evaluare. Doctorul mi-a zis: «nu e vina dumneavoastră, nu e vina nimănui, nu e un tratament specific». La fetiță mi s-au dat șanse mai mari de recuperare, mi s-a spus că până la 6 ani va avea diagnostic din spectrul autist, nu autism infantil. Și mi s-a recomandat ABA. Lucrez trei schimburi la spital. Fac ABA cum pot. Am reușit să o fac să meargă la toaletă, să renunțe la unele stereotipii, să spună cuvinte cu sens. Am reușit să o fac să înțeleagă când e zi și când e noapte. Pe fetiță nici n-am mai declarat-o ca fiind cu handicap. N-am mai putut. În ianuarie face 5 ani. Ce ajutor primesc? Abonament telefonic, abonament TV și Radio, două alocații, bunica are indemnizație de însoțitor pentru persoană cu handicap de gradul I.”

Ce este autismul?

Conform site-ului www.autism.ro, "e o boală caracterizată de scăderea capacității de a interacționa pe plan social și de a comunica, de comportament stereotip și repetitiv, cu simptome ce se manifestă de obicei înaintea vârstei de 3 ani". Nu se cunosc cauzele autismului, deși "sunt mai multe teorii. Una ar fi că există o cauză genetică, dar n-au reușit să identifice gena care ar fi responsabilă", susține Paul Moroșanu, psiholog. "Faptul că proporția de 4:1 băieți - fete se păstrează înseamnă că s-ar putea să fie ceva genetic. Apoi, se spune că o cantitate mare de metale grele în organism poate duce la autism. Mai e teoria că autismul e cauzat de lipsa de afecțiune în primele luni de viață. Sau teoria că există copii cu o anumită sensibilitate care, în momentul în care trec la o alimentație normală, suferă un șoc pentru că nu pot tolera glutenul din alimente. În cazurile de copii pe care le-am întâlnit în cei 4 ani, de când fac ABA, părinții mi-au spus că au observat primele nereguli la copii între 1 an și jumătate și 2 ani. Unii spuneau că poate i s-a tras dintr-o sperietură, alții au legat declanșarea bolii de o răceală puternică sau de plecarea în concediu. De atunci copilul, care nu dăduse semne, a început să stea singur în camera lui mai mult timp, să învârtă jucării și să nu mai răspundă când e strigat. E posibil și ca părinții să nu fi observat mai devreme sau să nu fi dat atenție unor semne.”

"Doctorii ziceau că e în ordine"

Maria Ghinea are 6 ani. Și autism. "Noi am observat foarte devreme că e ceva în neregulă cu ea", povestește mama Mariei. "De la 1 an era clar că nu e ca ceilalți copii: avea contact vizual din când în când, însă doctorii, dacă vedeau că reacționează la zgomote, ziceau că e în ordine. O doamnă psiholog ne-a spus că nu are autism, cum suspectam, ci o întârziere în dezvoltare. Ne-a sfătuit să o vadă și altcineva. I-am făcut analize, ecografii. La spitalul Sf. Andrei, doar ce a văzut-o, și doctorul și-a dat seama că e autism. «Ce e asta, ce înseamnă?»». «Nimic. Mergeți și faceți-i certificat de handicap». Avea 2 ani. Anual mergem la comisia de evaluare: psihiatru, internare, evaluare, certificat de persoană cu handicap. Anul ăsta nu m-au mai întrebat nimic de copil, dacă a evoluat în vreun fel, dacă face tratament. Le spuneam eu ce a mai făcut Maria. O doamnă chiar mi-a zis să merg la psiholog să mă tratez, că sunt neglijată de soț și de-aia îi dau înainte cu copilul.”

Care sunt simptomele?

Conform site-ului www.autism.ro, o persoană cu autism poate manifesta unele din următoarele comportamente, în diverse combinații și cu diferite grade de severitate: folosește tonalități sau inflexiuni ale vocii nepotrivite; nu conștientizează pericolul; are o aparentă insensibilitate la durere; poate refuza să fie ținut în brate; poate prefera singurătatea; poate evita contactul vizual; desfășoară timp îndelungat activități repetitive sau neobișnuite; are abilități fizice/verbale inegale; are dificultăți în interacțiunea cu alți copii; are dificultăți în exprimarea nevoilor – poate folosi gesturi; repetă cuvinte sau propoziții (echolalie); dezvoltă un atașament neobișnuit față de anumite obiecte; prezintă rezistență la schimbare; rotește obiecte sau se rotește el însuși; răspunde neadecvat (sau nu răspunde) la stimulii auditivi.

"Merger pe vârfuri și ziceam că o să fie balerină"

Celina Savin e din Iași. Are o fetiță de 7 ani și jumătate, Andra. "A fost un bebeluș ciudat, plângea mult și adormea doar dacă o țineai într-o anumită poziție a brațelor. Mai târziu mergea doar pe vârfuri și ziceam că o să devină balerină. Am pierdut mult timp zicând că e pur și simplu diferită. La 3 ani am primit diagnosticul. Nu ni s-a spus încotro s-o luăm. Zarurile așa au fost aruncate. Am încercat să o ducem la o grădiniță normală. A stat acolo până la serbarea de Crăciun, când nu am fost invitate. A doua zi, educatoarea mi-a spus că ceilalți părinți nu o mai vor în grupă cu copiii lor. Am fost la Centrul "Sf. Andrei", la stat, cazurile de handicap fizic erau la un loc cu cele psihice. Acum merge la "Ancora Salvării", e mai liniștită, știu că e în siguranță. În continuare medicii specialiști recomandă medicație în cazul lor."

Cum se face diagnosticarea

Rareș Hulea. S-a născut pe 11 august 2003. La vârsta de 1 an, părinții au observat că Rareș nu-i mai privea în ochi, nu mai era atent la ei, fugea tot timpul, nu mergea în pas normal. Scotea izolat sunete, avea tresăriri dese ale degetelor de la mâini și picioare în timpul somnului. Au fost Clinica de Neuropsihiatrie Infantilă de la Spitalul de Copii din Timișoara, unde li s-a spus că Rareș "are mioclonii cerebrale, având cauză hipoxia acută (n.r. – la naștere, copilul a respirat doar după câteva secunde, după ce i-au pus tubul de oxigen la nas)". Au fost sfătuiți: "Stați liniștiți, aveți răbdare, o să-și revină cu timpul, o să-și dea drumul și o să recupereze". Iar primele însemnări în dosarul medical al lui Rareș de "note autiste" au apărut aproape de vârsta de 4 ani. În ianuarie 2008, Rareș a fost diagnosticat cu "autism infantil; retard mental mediu; sindrom convulsiv". În România, diagnosticarea autismului se face precum în țările civilizate acum 30 de ani. Cei mai mulți medici de familie habar n-au de autism, văd simptomele și îngrijorarea părinților și dau verdictul: "și Blaga a vorbit la 4 ani...". Sau "are limba legată". Sau "fiecare copil are ritmul lui de dezvoltare. Stați liniștiți, își revine". Nu-și revine, starea lui se agravează, iar părintele ajunge, când copilul are deja 3-4 ani la ... neuropsihiatru. Care știe, de cele mai multe ori, să pună diagnosticul, dar care habar n-are de alt tratament în afară de cel cu sedative. În toate cazurile pe care le-am întâlnit, copiilor le-au fost prescrise medicamente al căror prospect v-ar îngrozi.

Acum 4 ani și ceva a spus "mama"

Paul-Mihăiță s-a născut în septembrie 2003. Până la 1 an și jumătate, a avut o evoluție normală. Vorbea, mânca singur încă de la 7-8 luni, iar la 6 luni a spus primul cuvânt: "mama". Însă undeva, între 1 an și trei luni și 1 an și jumătate, a început regresul. "Aproape de 2 ani i-am spus medicului de familie că nu mai vorbește și ea mi-a răspuns «ce-ai fată? Ești nebună? Lasă copilu'n pace! Așa-s băieții, mai leneși»". Și l-a lăsat. Dar copilul nu evolua deloc. Dimpotrivă, "începuse să urle, țipa, avea accese de furie, alerga ca un bezmetic și se lovea de pereți, nu mai vorbea deloc și nu mai răspundea la nume. Băga în gură orice: nisip, pământ, pietre, săpun, lumânări...". Au aflat întâmplător de autism când tatăl lui Mihăiță a auzit o discuție între doi colegi despre un copil cu aceleași manifestări. "Atunci am început să caut pe internet date despre autism și așa am găsit site-ul autism.ro, unde am văzut care simptomele și le-am identificat". La 2 ani și jumătate au fost cu copilul la IOMC, unde li s-a pus primul diagnostic "regres în limbaj și în comportament". De la IOMC li s-a recomandat un neuropsihiatru din Constanța. "Ne-am dus la domana doctor Mățăringă, iar ea ne-a pus alt diagnostic: "tulburare pervazivă de dezvoltare". Nu aveam idee pe-atunci că asta poate însemna și autism. Și ne-a mai spus că la 4 ani copilul o să vorbească." Copilului i-a prescris tratament medicamentos: Cerebrolisyn, Rispolet și Risatarun. Astăzi, copilul are 5 ani și nu vorbește deloc...

Somn ușor, România...

Câte persoane diagnosticate cu autism există în România? Nimeni nu știe! Ministerul condus de Eugen Nicolăescu, cel care se joacă de-a "Centrul Național pentru Sănătate Mintală", spune că această evidență "nu face obiectul de activitate al Ministerului Sănătății". Centrul Național pentru Organizarea și Asigurarea Sistemului Informațional și Informatic în Domeniul Sănătății, aflat în subordinea acestui minister, susține că are doar "date privind cazurile noi de îmbolnăvire depistate și declarate de medicul de familie în decursul unui an". În hârtiile celor de aici, autismul e sinonim cu "alte tulburări ale dezvoltării psihologice și fără precizare"... În 2007, medicii de familie au declarat 478 de noi cazuri. 275 din ele sunt la categoria de vârstă "15 ani și peste". În Ministerul Muncii, Familiei și Egalității de Șanse, două sunt instituțiile care ar trebui să se ocupe de cei cu autism: Autoritatea Națională pentru persoanele cu Handicap (ANPH) și Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului (ANPDC).

ANPH recunoaște, cu seninătate, că "nu dispune de o statistică exclusivă referitoare la persoanele cu autism din România. Statistica ANPH este întocmită în conformitate cu prevederile alin (2) art. 86 din Legea nr.448/2006 care stabilește tipurile de handicap, care sunt următoarele: fizic, vizual, auditiv, surdocecitate, somatic, mintal, psihic, HIV/SIDA, asociat, boli rare". ANPDC-ul susține că "în evidențele serviciilor de evaluare complexă se aflau la începutul acestui an 3159 de copii diagnosticați cu tulburări din spectrul autist, din care 1504 cu autism. Dintre aceștia din urmă, 1320 beneficiază de servicii specializate (servicii de tip rezidențial, servicii de zi și servicii de tip familial)." Ne scuzați, dar cifrele sunt eronate. Pentru că numai în Iași, conform DGASPC de aici, sunt 460 de copii autiști. În Bacău – alți 200. În Constanța – 135. În Timiș - 200. Aproape 1000 de copii în doar patru județe ale țării...

"Statul nu te ajută, dar te pune pe drumuri"

Aimer Mustafa din Constanța a observat că e ceva în neregulă cu băiețelul ei, Evi, când acesta avea 2 ani. În 2003. "Primul medic neuropsihiatru la care am fost ne-a întrebat dacă avem pe cineva în neam care a vorbit mai târziu. El atunci deja își mușca mâna, avea autostimulări. Noi ne-am bucurat când am auzit că n-are nimic, așa că am mai așteptat." Dar după șase luni, copilul tot nu vorbea și s-au dus la un alt medic. L-a diagnosticat în cinci minute: tulburări de autism. Au apoi mers la Timișoara, într-un centru specializat, unde au stat o săptămână. "La momentul respectiv, mi s-a părut cea mai profesionistă evaluare. Ni s-a spus că are elemente autiste. Acolo ne-au dat un program pe care să-l facem cu el acasă." Părinții au auzit și de ABA, iar Evi a început terapia la 4 ani și 6 luni. "La 5 ani și șase luni, am fost la Direcție să-i scot certificatul de handicap ca să devin și eu asistent personal și să-mi meargă vechimea. A doua oară, la comisie, mi-au cerut să le aduc dovada că mă ocup de el și că merit banii. Dar n-a venit nimeni aici, să vadă cum mă ocup. Acum, în octombrie, trebuie să mă duc să dau raport de activitate la Primărie. Eu, cu copil cu "handicap grav"... Statul nu te ajută cine știe ce, în schimb ne pune pe drumuri."

Sunt de zece ori mai mulți!

Potrivit șeful Clinicii de Psihiatrie Pediatrică din Londra, prof. Michael Rutter, incidența cazurilor de autism în 2005 era "între 30 și 60 de cazuri la 10.000 de persoane". Și Center of Disease Control and Prevention (SUA), într-un studiu realizat în 2004, acreditează același raport: un copil din 166 suferă de autism. (Paul Moroșanu glumește amar: "dacă era incidența asta la gripă se făcea un Congres Mondial pentru a lua măsuri"). Conform datelor oficiale (sursa: Statistici ANPDC - decembrie 2006), în România sunt 4.770.000 de copii. Din calculele realizate în raport cu incidența raportată la nivel mondial, rezulta că în România 28.700 de copii suferă de autism.

"Îl închiseseră într-o cameră, să-l observe"

Elena Manu din Constanța e și ea mamă de copil autist. Părinte singur, copil în lumea lui... Teo a început să meargă la 11 luni, iar până la 1 an a vorbit. Aproape de 2 ani, când mama lui a început din nou serviciul, l-a dus la creșă. Educatoarele i-au spus prima oară că băiețelul nu răspunde când este strigat deși, când îl lăsa acolo, copilașul izbucnea în plâns strigând după ea: "Mama mea! Mama mea!". La scurt timp, au apărut stereotipiile. "Învârtea jucăriile și cu stânga și cu dreapta la nesfârșit, dar era foarte liniștit, mânca, dormea", ne-a povestit Elena. "Apoi a început să sară în pat de stăteam tot timpul cu perne de jur împrejurul patului. Într-o zi, la creșă, l-am găsit legat de pat ca să nu mai sară. Aia a fost ultima zi acolo". Mama a mai observat că orice aparat electric zgomotos speria copilul. Începea să plângă și se ascundea. Însă părea să nu-l deranjeze deloc muzica dată foarte tare. Primul drum al mamei a fost la clinica ORL din spitalul județean. Unde a și primit primul diagnostic: "surditate congenitală". De aici a fost trimisă la spitalul Panduri din București, unde i s-a spus că Teo este surd de urechea stângă. O altă pacientă i-a recomandat un medic ORL-ist despre care se știa că avea aparatură de ultimă oră. "Când a ieșit doctorul din consultație mi-a declarat «aș fi vrut să fie surd». El a fost primul care mi-a spus «cred că e autist». Mi s-a dat trimitere la Obregia unde, a doua zi după ce ne-am internat, au pus diagnosticul "schizofrenie infantilă". Îl închiseseră într-o cameră, să-l observe, iar el a devenit furios și agresiv, se mușca și plângea de mama focului." Au stat acolo internați trei săptămâni, iar pe el l-au trecut pe Rispolet și i-au mărit doza progresiv de ajunsese copilul să doarmă aproape toată ziua. Au ieșit din spital cu diagnosticul "autism".

Câte porecle poate avea autismul?

"Diagnosticarea se face târziu în cazul acestor copii pentru că medicii se feresc să dea diagnosticul de autism infantil. Termenul nu e foarte clar delimitat în nomenclator și ar putea fi acuzați de malpraxis. Astfel că dau diagnostic de tulburare din spectrul autist, tulburare de atenție, hiperkinezie", susține psihologul Paul Moroșanu.

SINONIME

În centrele de zi, copiii și adulți autiști vin cu fișe medicale pe care sunt trecute "sinonime" mai mult sau mai puțin corecte ale afecțiunii reale: "sunt diagnostice care concordă în mică măsură sau nu au nici o legătură cu situația reală. În cazurile "fericite", în care diagnosticul de autism s-a menținut oarecum după 18 ani, a fost trecut ca "autism infantil", deși persoanele respective au 23 ani sau 29 de ani!", spune Diana Mihăilă, șef Serviciu la Centrul de Zi "Pentru Voi" Timișoara. "Sunt autiști diagnosticați cu "retard mental cu tulburări de comportament", cu "agitație psihomotorie cu auto/heteroagresivitate", cu "retard mental sever cu tulburări de comportament. Psihoză infantilă", cu "S.E.I. (sechele encefalopatie infantilă)", cu "retardare mentală severă cu elemente autiste", cu "S.E.I. cu retardare psihică. Sindrom autist organic", cu "autism infantil Kanner grefat, Întârziere mentală medie, Comportament anxios agitat cu cretinism" - persoana are 29 ani ! Avem și diagnostice de "comportament pseudoautist clastic", dar și de "paralizie cerebrală plurietiologică. Întârziere mentală severă. Elemente psihotice" sau de "S.E.I. Retard psihic sever. Autism grefat"

CE AR TREBUI SĂ FACĂ UN PĂRINTE

Conform specialiștilor, este foarte importantă depistarea precoce a tulburărilor pervazive de comportament urmată imediat de terapie. Pentru aceasta, Iulia Pantazi, psiholog, ne-a explicat cum trebuie să acționeze un părinte. "Este importantă urmărirea copilului din primul an de viață. Comportamentul motric, cel verbal și cel socio-afectiv." Cu alte cuvinte, dacă un copil se crispează când e luat în brațe și încearcă să-și respingă părintele, dacă nu întinde mânuțele să fie luat în brațe, dacă nu-și urmărește cu privirea părintele când se joacă cu el, sunt semne că bebelușul poate avea tulburări din sfera autismului. Cu atât mai mult dacă același copil nu începe să vorbească și să meargă la timp. Pentru evaluarea comportamentală, specialiștii apelează la scala Portage, care poate arăta care sunt aptitudinile și stadiul de dezvoltare pe care trebuie să le aibă un copil la o anumită vârstă și poate determina unde se află copilul, în mod real, la momentul evaluării. La acest test pot apela și părinții, pentru a determina stadiul de dezvoltare al copilului. "În momentul în care apar suspiciunile, părintele trebuie să consulte un specialist, în primul rând medicul pediatru. Apoi, este recomandat să se apeleze la un psiholog clinician specializat pe analiză comportamentală, care poate construi programul terapeutic al copilului, urmând apoi stabilirea echipei de terapeuți care să aplice acest program".

CUM SE ÎNTÂMPLĂ

"Din păcate însă, în marea majoritate a cazurilor problemele devin vizibile când copilul ajunge într-o instituție de învățământ, de obicei la grădiniță, când educatorul sesizează comportamentul copilului", susține psihologul Mioara Cazacu. Apoi începe alergătura părinților care caută specialiști, aflarea diagnosticului, acceptarea lui și mai trec un an - doi. "Asta este cea mai mare problemă, intervenția timpurie. Când întârzierea este mică, de un an, copii se pot recupera, cu cât trece mai mult timp, cu atât recuperarea este mai dificilă. La asta ar putea ajuta și medicii de familie care să-și însușească testul Portage și, eventual să-l și afișeze în sălile de așteptare, pentru ca părinții să poată face și singuri evaluarea copiilor". (Irina Munteanu, Paula Tudor)

Premiați de alții, ignorați la noi

Anul trecut, Claudiu Bârșilă și Laura Spânu, doi studenți ai Universității de Medicină și Farmacie "Carol Davila" din București, au primit marele premiu la o conferință internațională din Olanda, pentru o descoperire în domeniul ... autismului. Lucrarea lor, privind modificările de la nivelul talamusului în cazul autiștilor, este o premieră în domeniu. În România, nu a interesat pe nimeni. Nici munca de cercetare a celor doi studenți, nici premiul pe care ei l-au obținut în străinătate. Doar "presa a fost interesată. Atât presa generală, cât și cea de specialitate", spune Claudiu Bârșilă. În rest... "Ni s-a propus colaborarea cu un laborator din Olanda, dar distanța este un impediment și,

mai mult de atât, ceea ce ne-am dori este să putem dezvolta studiile noastre aici, în țară, fără a face rabat la calitate. Cât despre interesul de a lucra efectiv, dincolo de feliicitări, din partea profesorilor sau a cercetătorilor, acesta a fost mai redus în țară. Fie pentru că nu există laboratoare cu acest domeniu, fie poate pentru că cercetarea în România nu are încă statutul de echipă, de domeniu activ, ci se bazează pe vârfuri care, de multe ori, acționează izolat, individual". În Ungaria există un laborator dedicat cercetării talamusului, iar mai la vest sunt adevărate centre de cercetare în cadrul diferitelor institute. "La noi în țară, suntem primii care dezvoltăm și susținem financiar un spațiu destinat exclusiv talamusului - structura implicată în patologia autismului", mărturisește Claudiu Bârșilă. (*Carmen Preoteșoiu*)

Citiți mâine despre terapiile care ar putea ajuta la recuperarea acestor copii. Și despre ușurința cu care medicii prescriu sedative puternice, nerecomandate copiilor.

ALATURĂ-TE. Fii alături de copiii autiști și semnează scrisoarea deschisă

- **1. Comentariu |**
- de Sorin |
- 26/10/2008 23:52:46

Pe cand o campanie legata de situatia copiilor cu sindrom Down? Se afla in exact aceeasi situatie.

- **2. autism |**
- de Dana Gontariu |
- 27/10/2008 00:42:59

Sunt mama unui baietel de 2 ani care a fost diagnosticat la 1 an si 6 luni cu tulburare pervaziva de dezvoltare, "note autiste" si va multumesc pentru aceasta campanie. Ma bucur sa vad ca intereseaza pe cineva in Romania situatia acestor copii deosebiti, avand in vedere ca pentru Ministerul Sanatatii ei nu exista. Ce putem face noi ca parinti pentru aceasta campanie?

- **3. din pacate, nu exista leac pentru autism |**
- de scorillo |
- 27/10/2008 00:46:12

Oricat ar incerca statul sa ajute (vorbesc de Occident, nu de Romania), un copil autist ramane o povara zdrobitoare pentru familia lui. Sansele sa devina un adult autonom sunt minimale. Un copil autist e o tragedie. Doi copii autisti sunt o dovada de inconstienta din partea parintilor.

- **4. pt. scorillo |**
- de padre |
- 27/10/2008 08:27:09

Vorbesti aiurea. Cu terapie aplicata cat mai devreme exista sanse reale sa fie integrat in societate si procent de recuperare destul de ridicat. Ce-i aia inconstienta din partea parintilor? Ai vazut vreodata parinti de copii autisti? Intra pe forumul www.autism.ro si vezi ce fac parintii pt. copiii lor, tratati in majoritate cu indiferenta si lipsa de profesionalism de sistemul medical din Romania.

- **5. un articol de Pullizer |**
- de robert dobrescu |
- 27/10/2008 08:53:56

te ingrozesti in ce stat traим si ce doctori sunt aia care habar nu au de autism. Te ingrozesti ca primarii, prefectii, consilieri, directori de agentii, secretare, soferi, si alti bugetari mananca miliarde de lei NOI iar copiii, astia si oricare altii, sunt tinuti in Evul Mediu in timp ce alocatia lor este de 40 lei.

- **6. pt. Scorillo |**
- de NOEA ALINA |
- 27/10/2008 09:11:17

Chiar nu simt o povara zdrobitoare, si nici nu ma simt inconstienta. Am doi copii cu autism. E adevarat ca fetita avea doar 9 luni cand am ramas insarcinata cu baietelul, nestiind ca ea are autism, mai ales ca este o forma mai usoara, nici nu imi amintesc sa vi avut stereotipii, insa mai tarziu am descoperit altele care m-au dus catre acest diagnostic. Ne vorbiti din proprie experienta? atunci vorbiti doar de dvs. nu ca si cum totii parintii ar simti ceea ce descrieti dvs. Pot fi recuperati, nu sunt doar iluziile mele ci am vazut copii recuperati. Stiti ca cel putin asa se spune ca multi dintre savanti au fost autisti? POT SPUNE CA AU O AURA SPECIALA, NU CA SUNT O POVARA, problema noastra sunt oamenii ca dvs de care ne impiedicam, care nu ne permit sa credem ca vor fi oameni ca oricare dintre

noi.Catastrofa este ca problema incepe de unde ar trebui sa plece informatia---medici care te ignora,problema incepe de unde ar trebui sa plece educatia---educatori care te trimit acasa,si in general societatea-indiferenta,,neinformarea dar rautatea,nepasare.Cum as putea sa ii simt ca o povara cand ei sunt atat de speciali?cand au nevoie de ceva spun "eu vreau...te rog"--"mumesc(adica multumesc)-niciodata nu arunca un ambalaj decat la cos,ordonati,foarte ordonati chiar poate ca este unul din comportamentele autiste sa fii atat de ordonat--dar oare nu si o mare calitate?In concluzie nu stiu ori ati vazut cazuri atat de grave incat chiar ati ramas cu gandul ca pot fi o povara sau poa

- **7. minunatii copii autisti |**

- de mihaela |
- 27/10/2008 09:17:01

Am vazut multi copii cu autism. Am strans in brate de nenumarate ori un astfel de copil. Am incercat sa ajut. Ca sa inveti sa ajuti un astfel de copil iti trebuie vointa, rabdare si bani. Sa parcurgi un modul de terapie ABA in occident, online, fara deplasari iti trebuie cam 15000 de euro. Iar domnul fost ministru al invatamantului, cand a venit pofesorul Morrow, specialist in terapie comportamentla, si au avut o discutie privind deschiderea unei scoli specializate in Romania, a spus ca trebuie mai intai sa se convinga daca este buna terapia!!! Cat de inconstient poti sa fii? Uite atat de mult! Buna ideea dvs. ! Daca aveti o idee legislativa si aveti nevoie de ajutor cereti tuturor acestor oameni disperati si celor de langa ei!

- **8. Comentariu |**

- de Trofin Diana |
- 27/10/2008 09:51:42

Sunt din Braila si am un baiat de 9 ani cu autism. In prezent este in clasa a II-a la o scoala normala dar intr-o clasa cu 11 copii. Se descurca destul de bine pentru problemele lui desi nici pana acum nu alcatuieste propozitii stie sa numeasca multe obiecte si actiuni. La scoala merge insotit pentru ca este hiperchinetic si deranjeaza ora in lipsa unei persoane din familie. Tratamentul lui a evoluat de la Rispolept, Strattera la Concerta dupa care vad o modificare in bine a atentiei. Statul trateaza aceasta problema cu indiferenta si nu se face nici un efort in crearea unor specialisti in terapia acestor copii.

- **9. sa se faca o curricula scolara adaptata pentru copii cu autism |**

- de ivan florentina |
- 27/10/2008 09:54:19

sunt mama unui baiat autist, de 12 ani, din Focsani, care acum este in clasa a VI-a la o scoala normala. In fiecare an merg sa discut cu profesorii de la scoala si sa le explic situatia lui Dragos, zicandu-le mereu aceeasi poveste si sperand sa fiu inteleasa de ei, mai ales ca baiatul are o evolutie foarte buna (facem terapie de la 3 ani). Tare mult as dori ca ministerul invatamantului sa faca o curricula scolara adaptata pentru copii cu autism, care frecventeaza scoli normale, pentru ca eu muncesc foarte mult cu baiatul (ma refer la lectii - pe care trebuie sa i le explic eu inca o data spre a fi intelese), deoarece acesti copii au un nivel de perceptie foarte ridicat, dar din pacate nivelul lor de redare este mai scazut, si din cauza asta tendinta de a vorbi cat mai putin si de a se retrage. Daca s-ar face aceasta curricula scolara specifica copiilor cu autism, s-ar putea integra mult mai usor printre copii normali, intrucat nu ar mai avea acel handicap de perceptie al lectiilor - unele dintre ele fiind chiar abstracte si greu de inteles si de explicat unor astfel de copii. Iar profesorii sa fie stimulati financiar de catre stat atunci cand lucreaza si adapteaza curricula scolara pentru acesti copii, venind astfel in ajutorul parintilor care lupta pentru integrarea copiilor lor in societate. Sper ca in anul 2009 sa se poata face si aceasta curricula scolara pentru a beneficia cat mai multi copii de ea, si pentru a se integra cat mai repede printre cei normali.

- **10. scrisoare vs proces |**

- de Simona |
- 27/10/2008 10:02:48

Cred sincer ca inca o scrisoare deschisa nu va rezolva problema copiilor autisti din Romania. Un proces, da. Pe buna dreptate, cerem respectarea drepturilor copiilor nostri. Am cerut-o si pana acum, in zadar. Ca parinte de copil autist, as contacta un consultant, l-as ruga sa stabileasca planul de interventie, as estima costurile programului de recuperare, as consulta un avocat si as da statul roman in judecata pentru decontarea cheltuielilor de recuperare. Asa cum cei cu diferite deficiente au dreptul la o proteza de zeci de mii de euro, interventii chirurgicale complexe efectuate in afara tarii si decontate de CAS, trebuie sa aiba si copiii nostri dreptul la decontarea cheltuielilor pentru recuperare.

- **11. Copii cu autism |**
- de Carmen |
- 27/10/2008 10:06:18

Copiii cu autism sunt practic inexistenti pentru statul roman. In vreme ce Natiunile Unite declara autismul o problema la nivel international, la noi nici nu exista evidente clare... Ce sa mai spunem? Multumim Jurnalului National pentru ca au inteles, ne-au ascultat si vor sa ne ajute, multumim si tuturor celor care sunt alaturi de aceasta campanie si nu putem decat sa speram ca petitia va deschide si ochii celor care pana acum ii aveau inchisi. ANCAAR Iasi

- **12. copilul meu autist!!!! |**
- de BALAN ANCA |
- 27/10/2008 10:07:30

Buna ziua!!! Imi pare foarte bine ca in sfirsit cineva s-a gandit si la aceste fapuri gingase si frumoase care nu sunt intelese!Am si eu un baiat autist (are 17 ani).Aceasta boala a fost descoperita cind el avea 3 ani.Nu am stiu ce inseamna autism,a trebuit sa ma documentaz singura!.Am fost cu el peste tot,la IOMC,la o gradinita care era pe copii cu handicap grav(la sc. speciala nr 11).De 10 ani il duc la asociatia ARPEHAM.OFFF....ideea e ca cei de acolo vor sa ajute f mult...dar statul chiar nu vrea sa ne ajute!!!!.De fapt sa ajute asociatia.Aici vin f multi autisti...si se simt f bine.Daca o singura zi nu merge masina ,copii sunt foarte separati.Dar ca sa mearga masina trebuiesc bani pt motorina!.Copilul meu se simte foarte bine acolo,si chiar vrea sa mearga si in weekend!Dar>>>.nu se poate!!!!Idea e ca...daca nu ai pile(ca asoc) ...esti moarta! ma refer la toate campaniile care s-au facut cu stringere de fonduri!!! ARPEHAM exista de foarte mult timp...din 1991.....si acum chiar are nevoie de ajutor!!! Copii se simt foarte bine acolo!!!! Copilul meu se simte bine acolo....a progresat si ii place sa stea in colectivitate!!! Si nu este singurul!!!Oricum....bine ca v-ati gandit sa ajutati copii autisti!!! Sa va dea Dumnezeu sanatate!!!!!!....

- **13. impresionant |**
- de Luana Tamasan |
- 27/10/2008 10:41:14

insfarsit, vine focul si la oala noastra...sunt mama a unui copil de 7 ani diagnosticat cu autism infantil, si ma gandesc cu groaza la vremea cand va trebui sa mearga la scoala, caci deocamdata nu exista o forma de invatamant potrivita unui copil autist...multumesc din suflet celor care au initiat campania si ma rog la Dumnezeu sa ne auda cine trebuie...oamenii trebuie informati si sensibilizati , ptr ca intradevar unii habar nu au ce este acela autism..

- **14. O initiativa laudabila! |**
- de Felicia |
- 27/10/2008 10:42:08

Va felicit pentru initiativa dumneavoastra de a porni aceasta campanie. Sunt mamica unui baietel autist si stiu prin ce trebuie sa treaca un parinte si inainte de obtinerea disgnosticului si dupa asta. Din fericire, ne-a ajutat Dumnezeu sa reusim sa incepem terapia de recuperare si vreau sa va spun ca nu datorita medicilor....din pacate, medicii din Romania, ori nu sunt interesati de metodele de recuperare, ori nu sunt interesati de meseria lor in general. In loc sa te sfatuiasca cum sa faci mai bine pentru ati recupera copilul...il indoapa cu neuroleptice ca sa il tina calm si pe jumatate adormit. Tot ajutorul si toate informatiile

despre terapie si metode de recuperare, le-am obtinut de la alti parinti si prin intermediul internetului. RUSINE!!!!!!SISTEMULUI MEDICAL DIN ROMANIA CARUIA NU II PASA DE NISTE SUFLETE NEVINOVATE!!!! Felicitari doamnei jurnalist si mii de felicitari parintilor care s-au zbatut sa faca tot ce e mai bine pentru copiii lor! Cu respect Felicia

- **15. fara comentarii |**
- de geanina |
- 27/10/2008 10:46:42

vreau doar sa semnez si sa sper ca vor exista specialisti legi si institutii interesate cu adevarat de acsti copii si tineri

- **16. avem nevoie sa fim mai multi |**
- de Asociatia Nationala pt Copii si Tineri cu Autism f |
- 27/10/2008 10:55:18

A.N.C.A.A.R. – filiala Craiova este o organizație neguvernamentală înființată de un grup format din părinți de copii cu autism din Craiova. Asociația a fost fondată pentru a răspunde nevoilor speciale impuse de recuperarea copiilor cu autism, nevoi ce în regiunea noastră nu sunt satisfăcute de învățământul special de stat. MISIUNEA: asociației este îmbunătățirea calității vieții persoanelor cu autism și a familiilor acestora. VALORILE: Adevăr Unitatea Toleranță Inovație Solidaritate Mobilizare VIZIUNE: O Românie în care drepturile fundamentale ale persoanelor cu autism să fie respectate prin crearea și susținerea tuturor punților de acces la ele. SCOPUL: Abordarea multidisciplinară în identificarea, cunoașterea și satisfacerea necesităților și drepturilor persoanelor cu autism BENEFICIARI: copiii, tinerii și adulții cu autism și familiile acestora. Trei familii din județul Dolj care aveau copii cu autism, cu probleme comune au decis, în anul 2002, să-și unească eforturile și s&

- **17. Copii speciali intr-o lume autista. |**
- de Onciu Lucia |
- 27/10/2008 10:57:19

Initiativa este extraordinara, va multumim. Situatia este extrem de grea in special pentru familiile care au copii autisti cu varsa mai mare de 14 ani. Pentru acestia nu exista centre specializate de [educatie](#).

- **18. traим cu speratnta ca va fi mai bn intr-o zi |**
- de cornelia |
- 27/10/2008 11:05:04

sunt mamica unui baietel de 4 ani si 9 luni care a fost diagnosticat la 3 ani cu aceasta tulburare pervaziva,suntem din constanta,sunt foarte multi copii la noi in judet suferinzi de aceasta boala complita.va multumesc din suflet ca ati initiat aceasta campanie,credeam ca totul este pierdut dupa atata timp de stat pe drumuri.ce putem sa facem face noi parintii sa ajutam la aceasta campanie?poate ca vom reusi sa schimbam ceva in aceasta tara neinteresata de problemele acestor familii.va multumesc

- **19. Gest frumos |**
- de Cocian Iulia |
- 27/10/2008 11:20:01

In sfirsit cineva ni se alatura.Este un gest frumos din partea dvs. pentru ca adevarul este absolut tragic, pentru noi parintii aflati in aceasta situatie deloc usoara. Sint foarte multe de spus, dar sa speram ca totusi cineva ne va baga si pe noi in seama. Situatia acestor copii in Romania este absolut neglijata, cuvintul intergrare este doar o legenda si nimic mai mult.Deocamdata cadrele din sistemul de invatatmint de masa nu sint pregatite pentru asa ceva.Legea a venit dar cadrele nu sint pregatite. De doctori nu mai vorbim, pentru ca sintem deja trecuti prin sistemul lor, si marea majoritate prescriu sedative sau stimulente cerebrale.....adica dau cu stingul in dreptul. Si cite si mai cite probleme nu

intimpinam...Noroc ca exista totusi si oameni care vor sa ajute,si devin interesati sa faca ceva, dar societatea nu este pregatita si va fi foarte greu sa se schimbe conceptiile oamenilor. Iulia - Oradea

- **20. Pentru sustinerea cestei campanii |**

- de Luhovschi Alexandru |
- 27/10/2008 11:24:21

Am un baiat autist in varsta de 26 ani. Timpul trece, noi parintii imbatranim si ne gandim la perspectiva pe care o poate avea. Si dupa ce mai vezi si diverse documentare in care reporteri straini descopera niste situatii inofortore referitor la felul cum sunt tratati cei cu deficiente prin internate, esti convins ca aici nu ai nici o sansa.Consider aceasta campanie o noua speranta nu pentru parinti ci pentru ei.

- **21. acceptare |**

- de eli |
- 27/10/2008 11:56:36

Felicitari pentru initiativa!Vine intr un moment in care credeam ca nu intereseaza pe nimeni. Sa speram ca cineva va auzi si va lua masuri. Vorbesc in cunostinta de cauza deoarece de curand am acceptat in clasa mea un elev autist pe care toti colegii mei cadre didactice cu vechime si grade in invatamant l au refuzat chiar fara a l cunoaste. Nu am putut ramane indiferenta in fata disperarii unor parinti care ar face orice pentru ca al lor copil sa fie tratat ca orice alt copil normal din tara asta. Stiu ca va fi greu dar gandul ca pot face un bine imi da putere.Dragi colegi invatatori si profesori,acceptati integrarea copiilor autisti in clasele de elevi din invatamantul de masa, Aceasta este o sansa de recuperare a unor fiinte sensibile care traiesc intr o lume numai de ei stiuta. Mult succes si sunt alaturi de toti parintii copiilor care au aceasta boala. SA VA PESE!FITI CEI MAI BUNI!CU TOTII SUNTEM DIFERITI

- **22. CELOR CARE VOR SA SEMNEZE SCRISOAREA DESCHISA |**

- de Adriana Oprea-Popescu |
- 27/10/2008 11:59:43

Le cer iertare pentru ca, din motive tehnice, nu pot face acest lucru, deocamdata, pe site. Va rog sa-mi trimiteti numele, prenumele dvs. si orasul in care domiciliati pe adresa de mail: adriana.popescu@jurnalul.ro. Toate semnaturile vor fi aparea pe scrisoarea ce va iminina, in curind, destinatarilor. Va multumesc pentru intelegere.

- **23. Faceti ceva! |**

- de Andreea |
- 27/10/2008 12:08:45

imi pare rau sa spun, dar statul nu ofera nimic acestor copii, diagnosticati din pacate mult prea tarziu cu sindrom autist. Terapia, facuta ca la carte, cu un specialist de cele mai multe ori din afara, pentru ca in tara nu prea avem, costa foarte mult, iar o familie cu venituri modeste nici nu poate spera la o reabilitare a copilului. Asa ca, faceti ceva, pentru ca se poate!!!!

- **24. ajutati-ne sa intelegem lumea! |**

- de mari |
- 27/10/2008 12:09:31

SPER ca prin aceasta campanie sa gasim ajutor din partea statului... Acesti copii pot fi recuperati si integrati in societate, au dreptul la o sansa... Aceasta campanie ajuta parintii sa se trezeasca la realitate, sa accepte ca au un copil cu o preproblema si ca TREBUIE sa o rezolve cat mai repede. Avem nevoie de specialisti care sa ne "trezeasca" si sa stim pe ce drum apucam... DOAMNE AJUTA! sa fie bine, si sa gasim solutii si pentru acesti copii.

- **25. Sunt tata unui baietel cu autism |**

- de Catalin Luca |
- 27/10/2008 13:02:32

sunt alaturi de el, il iubesc mult inasa nu stiu daca voi reusi sa il rebilitez.La 2 ani am primit diagnosticul de note autiste.Din informatiile care le acumulez constat ca situatia lor este fara cale de intoarcere.Parintii pot sa-si refaca drumul vietii...autismul apare la varsta frageda acopilului...ce facem pentru ei ROMANIE...?

- **26. DIFERENTA FOARTE MARE |**
- de Calin |
- 27/10/2008 13:15:27

Tot citesc aici de parinti cu,copii autisti care vorbesc de integrare in programe normale si majoritatea spun ca se pot recupera cu tratament adecvat,NIMIC MAI FALS.Autismul are mai multe ramuri dar se pare ca majoritatea habar nu au.Cei care sunt diagnosticati cu Asperger si cu forme usoare nici aceia nu au toti capacitatea de integrare in "normalitate",ce sa mai zic cei diagnosticati cu forme grave care nici nu vorbesc,nu au vorbit si nu vor vorbii niciodata.Mai usor cu speranta si cu credinta in cel de sus,ca el nu are nici o treaba cu asa ceva,ma rog daca o exista vre-un cel de sus.CEVA SPECIAL PENTRU AUTISTI SUNT DE ACORED CA TREBUIE FACUT DAR INTEGRAREA IN ASA ZISA NORMALITATE NU-I VAD ROSTUL PENTRU CA SUNT FOARTE VULNERABILI SI ORICAND POT AVEA REGRESE.REPET CU CEI DIAGNOSTICATI CU FORME GRAVE CE SE POATE FACE?INCONSTIENTILOR.....

- **27. drama parintilor |**
- de scorillo |
- 27/10/2008 13:23:31

Cand am scris despre "povara" pe care trebuie sa o poarte familiile copiilor autisti, ma refeream exact la drama descrisa de dl. Luhovschi Alexandru: parintii imbatranesc si se gandesc cu groaza la ce se va intampla dupa ce ei nu vor mai fi. Nu vorbesc despre cazurile usoare - asa-zisele "tendinte autiste" - unde recuperarea este posibila. In alta ordine de idei, cea mai mare prostie este sa incerci integrarea unui copil autist in invatamantul de masa. Se va izola si mai tare. Copiii pot fi foarte cruzi. Exista din fericire scoli speciale, unde profesorii stiu sa trateze asemenea cazuri.

- **28. cum pot semna scrisoarea deschisa |**
- de catalina |
- 27/10/2008 13:28:10

as dori sa semnez si eu scrisoarea deschisa pentru sustinerea respectarii drepturilor copiilor autisti. am deschis doc. pdf....cum se procedeaza?

- **29. un telefon? |**
- de daniela |
- 27/10/2008 13:41:52

sunt o mama singura cu un copil de 6 ani autist,m-ar ajuta sa vorbesc cu alte persoane aflate in aceeasi situatie..nr.meu e 0746195398

- **30. Intrebare pentru CALIN! |**
- de Felicia |
- 27/10/2008 13:41:59

Vad ca ati scris cu majuscule....ceea ce inseamna mult....Am si eu o intrebare! Sunteti parinte de copil diagnosticat cu autism? Sunteti medic psihiatru? Aveti ceva specializari in domeniu? Dupa cele scrise de dumneavoastra tind sa cred ca sunteti un parinte al carui copil a fost diagnosticat cu autism si nu ati reusit sa faceti nimic pentru el....si de aici

aceasta frustrare a dumneavoastra..... Si imi pare rau sa va spun...dar nu este nimeni inconstient....ar trebui sa va mai documentati putin...sa mai cititi despre terapiile care ajuta intr-adevar acesti copii, daca se intervine din timp. Imi cer mii de scuze daca nu este adevarat, dar din post-ul dumneavoastra reiese o mare caracteristica a multor romani : "Sa moara si capra vecinului"

- **31. autism |**
- de ina |
- 27/10/2008 13:45:44

o initiativa foarte buna .si eu am un baietel autist de 5 ani are sanse mari de recuperare dar din pacate nu avem bani necesari pt terapie si acum ma gandesc unde e statul roman?pentru acesti copii care au nevoie de ajutor?

- **32. Mai exista speranta |**
- de simona meici |
- 27/10/2008 13:49:15

Este o initiativa minunata. Sunt mama unei fetite cu autism de 5 ani si 10 luni, un copil minunat. Singura terapie cu adevarat eficienta este terapia comportamentala, pe care noi parintii o cunoastem ca ABA. Din pacate pentru marea majoritate este inaccesibila financiar. Ma refer la terapia facuta asa cum a scris-o Lovaas, cu un consultant care sa o supervizeze. Trebuie spus ca un cost estimativ al acestei terapii se poate ridica la 1500 euro pe luna. Sunt avocat de profesie si din pacate rezolvarea problemelor noastre legate de sistemul sanitar ar veni tarziu. Spun asta pt. ca un proces este de durata si este putin probabil ca in lipsa unui temei legal clar instantele romane sa ne dea [castig](#) de cauza. O alta problema este specialistul expert care sa convinga un judecator ca aceasta terapie costisitoare este singura care da intr-adevar rezultate. Singura am cautat terapia potrivita copilului meu, nici unul din specialistii din Timisoara nu mi-au indicat-o, din nestiinta sau din respingere.Cred ca impreuna am putea schimba ceva, macar pt. viitor. Avem nevoie de specialisti cat mai multi care sa confirme si sa sustina ca terapia ABA este singura care poate nu doar ameliora ci chiar recupera copilul in proportie covarsitoare. Copilasul meu a inceput sa vorbeasca facand aceasta terapie. Eu imi ofer sprijinul total pt. aceasta cauza.

- **33. Scolii speciale |**
- de pentru scorillo |
- 27/10/2008 13:50:55

Exista intr-adevar scolii speciale insa in aceste scolii nu exista specialisti care sa stie sa lucreze cu astfel de copii. Acestia au nevoie de terapii specifice care necesita oameni pregatiti. Si aici este marea problema. Va pot da exemplul scolii speciale din Iasi care, incepand de la 1.10.2008, a infiintat 2 clase speciale pentru autisti insa doar la insistentele unei fundatii din Olanda care lucreaza efectiv cu acesti copii din clase, ajutati si de 2 profesori de la scoala. Prin scrisoarea deschisa ceia de la Jurnalul National si noi, parintii, cerem nu numai integrarea copiilor in scolile de masa ci si infiintarea acelor centre rezidentiale pentru tineri si adulti deoarece acestea practic nu exista. Si oricum, revenind la exemplul de la Iasi, in scoala speciala merg 10 copii in judetul Iasi sunt peste 450.. Cum credeti ca s-a rezolvat problema? Oricum, si copiii cu un grad mai sever de autism pot fi integrati in scolile de masa in clase speciale. Acest lucru functioneaza foarte bine in Portugalia, unde am avut ocazia sa merg si sa vad acele clase, asa ca toti erau integrati in scoala de masa iar centrele erau doar pentru adulti.

- **34. Raspuns pt. Felicia |**
- de Calin |
- 27/10/2008 14:15:21

Nu am postat comentariu meu pt. ceea ce ai zis,nu ai inteles si e normal intr-o oarecare masura si nici pt.a ma argumenta cu cineva,incercam sa spun lucrurilor pe nume si sa fiu realist.Cat despre frustrare nu cred ca e la mine mai degraba la cei care nu accepta realitatea ca:NU AI CU CINE-MA REFER LA PROFESIONISTI.Nu au reusit americani care ne

dau clasa in domeniul asta la orice ora asa ca mai usor cu acuzele si documenteaza-te inainte sa arunci cu pietri.Bafta

- **35. „SPECIALISTII" DE LA NOI |**
- de BABA LAURENTIU |
- 27/10/2008 14:17:32

SUNT TATAL UNEI FETITE AUTISTE.PREZENTAM SITUATIA FETITEI LA DOUA DOMNISOARE PSIHOLOG CARE LUCREAZA INTR-UN CENTRU DE RECUPERARE A COPIIIILOR CU PROBLEME.CAND LE-AM SPUS DE TERAPIA ABA RASPUNSUL LOR A FOST CA AU AUZIT DE ASA CEVA DAR CA SE CHEAMA MELOTERAPIE SI COPILUL ASCULTA FORMATI ABBA.AM RAMAS PERPLEX DE CATA MEDIOCRITATE EXISTA.DE ATUNCI AU TRECUT 3 ANI SI AU AVUT LOC MAI MULTE CONFERINTE LEGATE DE AUTISM SI NU AM AUZIT SI NICI NU AM VAZUT SA PARTICE VREUNA DI ELE DESI LUCREAZA IN CONTINUARE CU COPIII CU PROBLEME

- **36. Scrisoarea deschisa!!! |**
- de dan |
- 27/10/2008 14:40:43

Faceti treaba buna pina la capat!!!!NU SE POATE SEMNA SCRISOAREA!!!!si atunici ...ramine doar un articol bun , o initiativa ok....VREM SA SEMNAM SCRISOAREA!!!!FACETI VA DATORIA PINA LA CAPAT!!!!

- **37. CELOR CARE VOR SA SEMNEZE SCRISOAREA DESCHISA |**
- de Adriana Oprea-Popescu |
- 27/10/2008 14:44:01

Le cer iertare pentru ca, din motive tehnice, nu pot face acest lucru, deocamdata, pe site. Va rog sa-mi trimiteti numele, prenumele dvs. si orasul in care domiciliati pe adresa de mail: adriana.popescu@jurnalul.ro. Toate semnaturile vor aparea pe scrisoarea ce va fi iminanta, in curind, destinatarilor. Va multumesc pentru intelegere.

- **38. CALIN---CHIAR INDRAZNESC SA SPER |**
- de NOEA ALINA |
- 27/10/2008 15:06:47

NU SUNT INCONSTIENTA,sper si sunt realista de cat de dificil este dar in acelasi timp si placut sa imi descopar copii .amandoi au autism,progresele lor sunt vizibile,datorita unor oameni deosebiti pe care i-am intalnit pe parcursul recuperarii.Ficare familie poate ca se confrunta cu o alta situatie.Nu poti transmite un mesaj catre toti "INCONSTIENTILOR",iti inteleg realismul,dar nu crezi ca esti cam crud?Ma intreb ce m-as fi facut daca de-a lungul acestor ani as fi intalnit doar oameni ca tine?Stii ca tonul face muzica? parerile tale poate ar fi trebuit formulate cu alte cuvinte.

- **39. speranta si realism |**
- de scorillo |
- 27/10/2008 15:16:35

Alina, mie mi se pare pagubos si crud sa dai sperante desarte, spunandu-le parintilor doar ceea ce acestia vor sa auda. Adevarul este ca sunt cazuri in care mare lucru nu se poate face (nici in Romania, nici in Anglia, nici in SUA). Sigur, ii inteleg si pe parintii disperati care arunca vina pe sistem, pe stat, pe profesori, pe medici, etc. E greu sa accepti o asemenea fatalitate. Repet, vorbesc despre cazurile cu adevarat grave, nu despre "tendintele autiste" (de multe ori gresit diagnosticate)

- **40. speranta moare ultima |**
- de florentina |

- 27/10/2008 15:29:15

parerea mea, speranta ar trebui sa existe in fiecare dintre noi, ca fara ea am fi pierduti, am fi la fel de autisti precum cei pe care-i iubim.

- **41. ajutati-ne sa intelegem lumea! |**

- de mari_paun |
- 27/10/2008 15:31:48

sună urât : "INCONSTIENTILOR" dacă fiecărui părinte i s-ar spune așa de către "specialiști" ar crește rata suicidului. În "incostiență" noastră ajutăm copilul să se ajute pe el, prin această terapie copilul este învățat cum să învețe și cum să privească lumea, în "incostiență" noastră cersim bani pentru terapie, facem emisiuni și articole de sensibilizare...ne întâlnim ca să aflăm cum ne putem ajuta copiii. Recuperarea copilului înseamnă și recuperarea părinților care au copii cu autism. Numai cine nu trece prin asta nu înțelege...nici nu doresc cuiva să intre în pielea unui părinte care are un copil cu probleme...

- **42. DESTINUL UNOR COPII SPECIALI INTR-O TARA AUTISTA |**

- de BALABAN VIOLETA CATI |
- 27/10/2008 15:36:44

Foarte bun articolul. Felicitări celor care l-au scris și multe mulțumiri celor care s-au implicat în această campanie. Poate că împreună vom reuși să mișcăm unele "rotite" în această țară. Sunt mama unei fetițe de 7 ani diagnosticată la 3 ani cu autism și pierdusem orice speranță că cineva ar putea să ne ajute să luptăm cu sistemul (sau măcar să încercăm). Va multumesc pentru că mi-ați redat speranța! Aștept cu mult interes viitoarele reportaje și cu multă speranță orice rezultat oricât de mic. E un drum lung și greu dar aveți alături foarte mulți susținători. Dumnezeu să ne ajute!

- **43. Pt. Alina |**

- de Calin |
- 27/10/2008 15:48:50

Citește cu atenție comentariul, era vorba de incostiența părinților care vor să-și integreze copiii în "normalitate". NU VOR PUTEA NICIODATĂ SA FACĂ FATA ÎN ASAZISA NORMALITATE ȘI PÂNĂ LA URMA DE CE SA ÎNCERCĂM SA-I ADUCEM ÎN LUMEA ASTA DE KAKAO. Nu am zis că progrese nu sunt dar lumea lor rămâne lumea lor, noi trebuie să găsim mijloacele de comunicare adaptate fiecăruia. REPET NICIODATĂ NU-L POTI INTEGRĂ ÎN "NORMALITATE" ÎNDIFFERENT DE AMBITIILE MULTORA. SA-I LASĂM ASA CA EI SUNT FERICIȚI ACOLO ÎN LUMEA LOR. VIATA E CRUDA NU EU, EU DOAR SPUN LUCRURILOR PE NUME. CAT DESPRE MENTALITATEA MULTORA CAM LASĂ DE DORIT, SUCCES.

- **44. va multumim |**

- de bejan petruta |
- 27/10/2008 17:03:00

Sunt mama unui baietel de 5 ani autist. eu nu cred că este o povară pt mine este un pui de om care mă iubește enorm și orice problemă ar avea când vine și mă stănge în brațe uit de toate. așa cum este el pt mine este cel mai frumos dar și cu ajutorul lui Dumnezeu și a Jurnalului National poate vom reuși să facem ceva pt ei. DOAMNE AJUTA

- **45. autism |**

- de mihaela |
- 27/10/2008 17:11:23

Îndrăznesc să sper că și copilul meu va ajunge la normalitate. Cu ajutorul celor de la Jurnalul National și cu speranța în DUMNEZEU, poate o să reușim să scoatem pe cei care sunt în măsură să apere drepturile acestor copii din starea de somnolență în care se află. Am un

baietel autist in varsta de 5 ani si face terapia ABA la fundatia CRISTI'S OUTREACH din Barlad.FELICITARI

- 46. **Caline,** |
- de Simona |
- 27/10/2008 17:14:38

E dreptul lor garantat sa fie educati sa faca fata lumii asteia pe care tu o numesti "de kakao" si e obligatia noastra, a parintilor lor, sa solicitam servicii pentru educarea lor. Ce facem? Negociem drepturile copiilor si obligatiile parintilor? "Sa-i lasam asa, ca ei sunt fericiți acolo in lumea lor" spui tu. Dar daca ai vedea unul din ei comitand nu stiu ce fapta antisociala, ai spune la fel? Nu. Pai hai sa-i educam atunci. Pune si tu umarul, ca se pare ca poti.

- 47. **pt.Simona** |
- de Calin |
- 27/10/2008 17:48:20

Se pare ca nu sunt inteles sau nu se vrea a fi inteles.UN COPIL DIAGNOSTICAT CU AUTISM NU POTI SA-L INTEGREZI IN SOCIETATE.CEEA CE SE POATE FACE PT.EI SUNT PROGRAME,MEDICI SPECIALISTI,FONDURI ALOCATE PT.CONSTRUIREA GRADINITELOR,SCOLILOR,ATELIERELOR SAU CENTRELOR CU PROGRAM SPECIAL PT.PERSOANE CU NEVOI SPECIALE,DAR CE NU AU INTELES MULTI SI NU O SA INTELEAGA ESTE CA PE ALESI II DOARE LA PUNCTE PUNCTE DE ASA CEVA IN SPECIAL PT.FAPTUL CA DE ACOLO NU LE IASA NIMIC DACA INTELEGETI CE VREAU SA SPUN.DE ASTA ZICEAM CA MENTALITATEA DE TURMA ESTE FOARTE PREZENTA IN SISTEMUL ROMANESC.DACA SE OBTIN NISTE PROMISIUNI DUPA ACEASTA CAMPANIE CARE A VENIT DESTUL DE TARZIU DAR E BINEVENITA SI ASA,SUNT PROMISIUNI CA DOAR TOCMAI SE APROPIE ALEGERILE,NU?

- 48. **pt. calin** |
- de padre |
- 27/10/2008 17:58:03

Caline, In primul rand apasa Caps Lock. Nu mai tipa la noi. Avem destule pe cap. Noi, parinti de copii autisti cred ca stim ce spunem. La fel si campania asta care mie, sper si altora, imprima multe sperante.

- 49. **Pentru Calin** |
- de Adriana Oprea-Popescu |
- 27/10/2008 18:07:52

Calin, ce experienta ai tu cu copiii autisti? Ai stat vreodata linga un astfel de copil? Ai vazut imagini din timpul vreunei terapii? Ai vazut cum evolueaza un astfel de copil in timpul terapiei? Calin, lumea in care traim e de kakao numai daca sufletul nostru o coloreaza asa. Lumea din jur este pe masura faptelor noastre. Urmareste campania noastra si o sa vezi ca ne batem pentru lucruri realizabile. O sa-ti demonstrem ca se poate. Cu credinta in Dumnezeu si cu dragoste pentru acesti copii, nimic nu este imposibil. Sunt oameni care au invins cancerul. Sunt zeci de copii autisti care au biruit boala. Nu s-au vindecat de autism, sunt mai puternici decat el. Nu lovi in acesti parinti, numindu-i inconstienti! N-ai dreptul sa o faci. Fiecare, pentru binele copilului lui, merge cat de departe poate. Acesti parinti bat zilnic drumul pina la Dumnezeu si inapoi. Ma inclin in fata lor cu respect!

- 50. **banii ajung la altii** |
- de carmen |
- 27/10/2008 18:08:00

famiile cu copii orbi primesc scutire la tv, copii surzi au scutire la telefoane, iar cei ologi la transport cu trenul. banii se duc la aceste firme care de a caror servicii nu au cum sa

beneficieze copiii cu probleme. banii, putini cum sant, trebuie sa ajunga la copii, nu in salariile si primele unor directori de regii. trebuie sa faceti ceva. si apoi guvernul are un sistem diabolic cu mii de angajati care stau in birouri si-i plimba pe handicapati de la un ghiseu la altul pana se lasa pagubasi.

- **51. autism |**
- de cornelia |
- 27/10/2008 18:26:58

Sunt plecata de un an din romania si lucrez in anglia cu tineri si copii autisti. Aici ei traiesc in case rezidentiale si se incearca sa li se ofera o viata cat mai normala. E adevarat ca au nevoie de asistenta in ceea ce priveste viata de zi cu zi insa nu cred ca sunt o povara atat de grea. Sunt autisti care pot face f multe lucruri: se pot spala singuri, pot manca singuri, pot folosi toaleta singuri, se pot bucura de un [film](#) la cinema, pot merge la inot, smd. Chiar daca uneori vocabularul lor este foarte limitat si repeta lucruri, poti sa-i intelegi si sa le oferi ceea ce au nevoie. In Romania singura informatie legata de autism pe care o stiam era cea din filmul Rain Man si este adevarat ca sunt tratati ca si cum nu exista. Imi pare bine ca s-a ridicat o voce si pentru ei. Pentru mine faptul ca lucrez cu ei mi-a schimbat total viata si chiar daca sunt platita pentru ceea ce fac nu m-am gandit o secunda sa renunt pentru altceva. Parintilor cu copiii bolnavi de autism nu pot decat sa le spun "curaj" si sa nu uite ca au niste copii speciali si nu "handicapati" cum altii ar putea crede.

- **52. avem scoli bune |**
- de scorillo |
- 27/10/2008 18:43:13

Cornelia, faptul ca tu nu ai auzit de autism pana nu ai ajuns in UK, anul trecut, nu arata decat propria ta ignoranta. Invatamantul special din Romania are o traditie veche de vreo jumătate de secol. Nu stiu care e situatia in provincie, dar in Bucuresti sunt scoli foarte bune, unde lucreaza nu doar psihopedagogi, ci si specialisti in logopedie sau in recuperare fizica. Se obtin rezultate incurajatoare, dar cine promite "normalitate" pentru acesti copii este fie impostor, fie habar n-are despre ce vorbeste.

- **53. subventia dobinzii la credite - o parodie |**
- de mihai |
- 27/10/2008 19:09:13

Exista o lege in Romania, potrivit careia persoanele cu dizabilitati sau parintii copiilor cu dizabilitati pot beneficia de dobinda subventionata de stat la achizitionarea unui autoturism - de multe ori extrem de necesara. Este o parodie, pentru ca de la lansarea programului statul nu a virat niciun ban in contul dobinzilor subventionate, astfel ca toti cei care au facut astfel de credite au ajuns in centrul incidentelor de plati, pentru ca apar cu debite de care practic nu sunt raspunzatori.

- **54. Jos Cenzura |**
- de Calin |
- 27/10/2008 19:44:36

Am mai scris un comentariu dar vad ca nu mi s-a publicat dupa o ora scris de penultimul cum scrie pe site. Cat despre nelamuririle doamnei/domnisoarei Adriana Oprea-Popescu ii multumesc ca se inclina si in fata mea intr-un fel si spre deosebire de altii care doar se documenteaza pt. un articol 1--3-5 luni eu de 7 ani jumate sunt langa cu un copil cu AUTISM SEVER. Mie unul nu trebuie sa-mi demonstrati nimic si nu am acuzat parintii ci doar faptul de ai integra in scoli normale. Si sa lasam faze gen dumnezeu ca aici nu-si are rostul. EU NU CRED CA SE VA FACEA CEVA CONCRET, SUNT MAI REALIST. BAFTA. P.S. Sper ca nu-l cenzurati si comentariul acesta doar ca nu le place la cineva anume lasati comentariile sa curga.

- **55. Adriana Oprea-Popescu |**

- de pentru Calin |
- 27/10/2008 20:02:10

Calin, ma inclin cu respect si in fata ta. Prin ceea ce facem, suntem alaturi si de tine, si de copilul tau. Daca te putem ajuta cu ceva, orice, te rog sa-mi scrii pe adresa de mail: adriana.popescu@jurnalul.ro.

- **56. Pentru Calin |**
- de Carmen G. |
- 27/10/2008 20:06:49

Draga Calin, Daca esti parintele unui copil cu autism sa stii ca nu ai sa reusesti sa-ti ajuti deloc copilul cu atitudinea aceasta. Poate ca unii dintre copiii nostri se vor adapta mai greu la lumea aceasta, dar merita sa le acordam o sansa... Iar daca noi, parintii, privim asa lucrurile atunci sa nu ne mai miram ca nu se misca nimic in tara asta.

- **57. pentru calin |**
- de fag10 |
- 27/10/2008 20:12:15

vorbesti cu atata vehementa despre starea autistilor si despre lumea lor incat dai impresia ca tu insuti esti un autist de spui ca nu ies din lumea lor. Sunt mama unui copil adorabil cu TSA de 5 anisoricarua DUMNEZEU nu-i va refuza dreptul de a se bucura de tot ce este frumos in viata. Spun asta pentru ca pe langa terapie mergem si la Biserica, il impartasim mereu, mergem la masluri, mergem in pelerinaje pe unde putem prin tara, pe la manastiri,iar evolutia lui este foarte buna. Dupa un an de terapie de doar 2 ore pe zi si o ora de logopedie pe saptamana(ca nu avem bani pentru mai mult) si generalizare facuta de toata familia: eu, ca mama si invatatoare in acelasi timp, sotul si sora lui, copilul a ajuns acum sa faca glumite cu noi. Asa ca domnule Calin nu vorbi cu desartaciune ca poate Dumnezeu te va transforma intr-un autist, stii cum se spune:necunoscute-s caile Domnului. Cat despre scrisoare este o initiativa foarte buna si sa speram ca va avea succes. Ca si in cazul salariilor din invatamant:pana nu avem banii in mana nu mai credem nimic fiindca in Romania pentru a beneficia de niste drepturi prevazute de o lege de multe ori trebuie sa dai in judecata institutia ca sa-ti primesti drepturile dar ca nu avem nici macar o lege. Speram fiindca speranta moare ultima.

- **58. DESPRE AUTISM |**
- de LILI |
- 27/10/2008 20:30:38

Am si eu o fetita de 10 ani care a fost diagnosticata cu sindrom autist la varsta de 4 ani.atunci medicii nu ne-au dat prea multe informatii despre aceasta boala,ce-i drept nici in ziua de azi nu prea stiu cum sa se descurce,mai ales atunci cand copilul este bolnav si te duci cu el la doctor,atunci trebuie sa te inarmezi cu multa tarie si sa incerci sa le primesti cu stoicism pe toate sausa faci o criza de nervi si sa-i dai dracului pe toti si atunci poate poti sa rezolvi ceva.Cineva spunea ca avem scolii bune!Sunt groaznice de neimaginat,nu avem cadre didactice de specialitate dar cele care sunt totusi nu stiu sa lucreze cu copii autisti,asta ma refer in scolile de stat,ca daca mergem la particular unde pretul este enorm acolo este cu totul altceva,acolo banul face calitatea si atentia acordata copilului.Copilul autist este ignorat din start de toti,in special de protectia sociala care nu stiu ce rol are,pentru ca de multe ori sau de cele mai multe ori nu-si fac datoria,alergi si te umilesti pe la usile lor te caciulezi sa nu cumva sa le dernjezi ca te-ai dus si tu acolo cu o problema care culmea tine de ei,de protectia sociala.Spun foarte multi oameni ca au multe drepturi,da pe hartie dar cand te duci pe teren primesti un pumn direct intre ochi.De cate ori ati privit in ochii unui autist,de cate ori ati incercat sa-l itelegeti sau sa-l ajutati?...In tarile civilizate familiile acestor copii sunt ajutate de guvern,le vine in ajutor atunci cand acestia o cer,la noi cine ne sar

- **59. Au dreptul la viata !!!! |**
- de celina |

- 27/10/2008 20:32:08

Incetasem sa cred ca cineva se va mai interesa de soarta copiilor nostri....Am auzit recent o mamica spunand ca e groaznic sa stii ca a mai trecut o zi iar copilul tau nu a facut nici un progres...E atat de greu cateodata sa stai langa puiul tau de om, sa-l privesti si sa ti se rupa sufletul gandindu-te ce se va intampla atunci cand nu vei mai fi...M-am saturat de indiferenta celor din jur, de rautatea lor, de modul lor limitat de a gandi. Acesti copiii au dreptul la educatie, au dreptul la viata !!!!

- **60. cei mai frumoși copii... |**

- de Gabriela bala |
- 27/10/2008 20:34:51

Sunt si eu mama unei fetite minunate care are...autism. Nu stiu cati dintre voi ati privit acesti copii..Sunt cei mai frumoși ! Sunt o binecuvantare !Odata cu venirea lor pe lume iti schimba mentalitatea , ca parinte ca om. Din pacate in tara noastra guvernul si toti cei ce ne conduc sunt mai mult decat autisti sunt si surzi si orbi sunt o gasca de indivizi care nu inteleg un lucru : acela ca avem nevoie de ajutor ...De ani de zile ni s-au promis multe , am ajuns sa nu mai cred nimic .Parintii copiilor cu autism sunt nevoiti sa afle totul singuri , terapie , medicatie , [educatie](#) .Pe internet comunicam intre noi , de multe ori nu mai avem timp si nervi pentru A CERE AJUTORUL cuiva si ma refer aici la gasca de mai sus .Timpul trece in defavoarea copiilor nostrii , suntem disperati , tratati cu nepasare , medicii sunt neputinciosi si nestiutori , terapeuti gasesti foarte greu si cu bani multi, scolile sunt nepregatite iar noi ne mobilizam si facem sacrificii uriase pentru a ne ajuta copiii . I-as intreba pe politicienii nostrii cum s-ar descurca cu un salariu de insotitor de 500 de RON avand in vedere ca terapiile costa atat cat costa . Ar putea sa stea nepasatori? Sa nu faca nimic ? Prefer sa semnez o mie de petitii , in scurtul timp liber pe care-l am ,macar una poate ajunge pe masa lor !Faceti ceva!!!Vreau sa multumesc Jurnalului National pentru sprijin , chiar aveam nevoie !

- **61. din fericire, exista inca speranta!!! |**

- de Relly Tudorache |
- 27/10/2008 21:04:11

Si eu sunt mama unei fetite de 8 ani ce a fost diagnosticata cu autism, si, ca si majoritatea celorlati parinti care au postat comentariile de mai sus, ma bucur sa vad ca se incearca ceva pentru acesti copii speciali. Chiar si acest fapt, ca se aduce la cunostinta semenilor nostri despre o astfel de dizabilitate, reprezinta un pas semnificativ. E adevarat ca ne-ar fi ajutat sa aflam mai devreme despre ce inseamna autism si care sunt modalitatile folosite pentru recuperarea acestor persoane (si aici ma refer nu doar la copii, cat si la adulti). Totusi, cred ca nici acum nu e prea tarziu, dar pentru a avea si rezultate bune trebuie sa se tina cont de adevaratele problemele cu care se confrunta o astfel de familie. Sunt absolut necesare urmatoarele: mult mai multa informatie specializata si crearea unui mod de a avea acces la aceasta; terapeuti specializati in acest domeniu; sprijin financiar pentru a putea sustine terapii (ce implica costuri, care depasesc cu mult posibilitatile unui salariat cu venit mediu); organizarea periodica (cel putin la 3 - trei luni) a unor colocvii, sedinte de consultanta pentru parinti, etc. tocmai pentru a putea realiza schimburi de informatii. Sunt foarte dese cazurile in care parintii ar face mult mai multe pentru copilul lor daca ar fi CORECT INFORMATI. De curand am participat la Conferinta "Autismul si adolescenta" si m-am infiorat cand am vazut cate persoane asa zisi "terapeuti" lucreaza cu copii cu autism. Si asta se

- **62. copilul care incepe-Fie binecuvantat! |**

- de dora |
- 27/10/2008 21:39:33

O teribila furtuna se abatu asupra mării. Atunci cand furtuna se potoli, la fel de repede precum se si pornise, apa se domoli si se retrase. Acum plaja era o imensa intindere de noroi unde se zvarcoleau in agonie mii si mii de stele marine. Erau atat de multe incat plaja parea ca devenise rozalie. Acest lucru facu sa vina multa [lume](#) pe acea parte a coastei.

Sosira acolo si echipe de la diverse televiziuni pentru a filma straniul fenomen. Stelele marine erau aproape nemiscate. Trageau sa moara. In multime, tinut de manuta de tatal sau, era si un copil care privea cu ochii plini de tristete micutele stele de mare. Cu totii se uitau si nimeni nu facea nimic. Dintr-odata copilul lasa mana tatalui sau, isi scoase incaltamintea si fugi pe plaja. Se apleca si culese cu manutele sale trei stelute de mare; apoi, luand-o la fuga, le duse in apa. Dupa aceea, se intoarse inapoi si repeta operatiunea. De pe parapet, un om striga spre el: - Dar ce faci, baiete? - Arunc in apa stelele de mare. Altfel vor muri toate pe plaja, raspunse copilul fara a se opri din fuga. - Dar pe plaja asta sunt mii si mii de stele de mare: cu siguranta nu ai sa poti sa le salvezi pe toate. Sunt prea multe, mai striga barbatul. Ca sa nu mai spunem ca la fel se intampla pe sute de alte plaje de-a lungul coastei! Nu poti schimba lucrurile! Copilul zambi, se apleca iar si mai culese o stea de mare si, aruncand-o in apa raspunse: - Iata ca am schimbat lucrurile pentru aceasta.

- **63. DURERE DAR SI SPERANTA |**

- de mariana herta |
- 27/10/2008 21:56:47

Buna seara, fiecare om are dreptul la o opinie, dar nu fiecare ins are dreptul sa judece, sa critice, sa spulbere sperante. Eu nu am copii si nici nepoti sa fie diagnosticati cu autism, dar sunt convinsa ca daca as fi avut, as fi luptat pana la ultima suflare sa-i aduc sa fie aproape de noi, aproape ca noi, iar pentru asta, o fecticit pe Adriana Popescu de initiativa. Domnilor, si dragele mele Doamne, avand in vedere ca aceasta boala nu este "contagioasa", acesti copii pot sa se alature de ceilalti semeni fara discriminare. Nu stiu ca se poate vindeca, dar nici nu stiu ca nu se poate. Dar eu zic ca se poate, numai sa vrei, si sa crezi

- **64. UNDE se semneza? |**

- de anca |
- 27/10/2008 23:38:32

D-na Oprea Popescu - UNDE se semneaza ca exact asta nu ati explicat! Am trimis link cu articolul dvs. multor prieteni si nimeni nu stie unde se semneaza... explicati clar si la un loc vizibil acest aspect. De ce nu puneti scrisoare pe site-ul cu petitii on line? acolo se poate semna online.

- **65. ajutatima |**

- de adrian |
- 28/10/2008 00:57:19

draga andreia ma numesc Galatanu Adrian sunt din roman cu domiciliu actual in bucuresti strada luica .45, bl.III/7, sc.1, et2, ap.13 elev in anul II de studiu la canto muzica populara + lasa aVIIIa sunt pensionar pe caz de boala oligofrenie gradul II si am o pensie de 217 lei cu care trebuie sa-mi platesc datoriile la bloc (INCLUSIV CHIRIA) va rog daca se poate sa ma ajutati si pe mine sami usurez traiul un pic la ora actuala sunt an stare sapi pun capatul zilelor nr.meu de tel. 0761434327 va multumesc frumos

- **66. Autismul si mercurul din vaccinuri |**

- de Ping |
- 28/10/2008 06:27:41

Articolul complet: <http://www.naturalnews.com/022955.html> Why Vaccines are a Problem It is quite clear that the rate of autism in this country is directly time-associated with the increased numbers of vaccines given to children. The explosion in autism between 1987 and 1992 coincides with the tripling in the numbers of vaccines given to our children. While such data is not proof of cause and effect, it is significant and cannot be ignored by any responsible parent (it is ignored by the government and medical profession). Numerous parents report taking their healthy child to the doctor, getting a barrage of vaccinations, having their child run a high fever, and their child never again being the same. THAT IS THE REAL PROBLEM THAT PARENTS SEE WITH THEIR OWN TWO EYES.....

- **67. Succes ! |**
- de Nina T. |
- 28/10/2008 09:32:47

Felicitari pentru initiativa ! Nimeni nu-ti poate lua speranta de a crede in mai bine pt. copilul tau. Daca chiar crezi ca se poate face ceva, atunci mergi pana in panzele albe si incearca chiar si imposibilul, macar stii ca ai incercat. Mult succes in campanie ! Doamna ajuta sa dea roade !

- **68. acum ceva timp.... |**
- de Berteza Felicia |
- 28/10/2008 11:18:18

... la emisiunea lui OPRAH am prins o asemenea dezbatere, invitata era o mamica a unui copil autist din America, care si-a abandonat toata cariera si s-a dedicat copilului sau si autismului, pe care din cate retin, nu-l considera o boala, a facut multe studii, a scris si cartii, legate de acest fapt, era foarte bucuroasa, pentru ca reusise sa-si scoata copilul din aceea lume in care era izolat, si principala in cazul lor a fost hrana, hrana fara gluten. N-am retinut numele acestei d-ne, dar exista, sunt cartile ei in limba engleza, la care cred ca multi aveti acces!!!

- **69. pentru scorillo |**
- de gabriela |
- 28/10/2008 14:35:14

Si eu sunt mama unui baiat autist in virsta de 8 ani. Spuneai ca din fericire exista scoli speciale.Cu siguranta ca nu sti care este realitatea.Copilul meu a fost inscris la o gradinita speciala si a avut parte de de "cele mai bune tratamente"A fost batut,legat ,abuzat emotional si nimeni nu a luat nici o masura.Stiti ce mi s-a replicat cind am facut plingere la inspectorat?"Nu avem ce sa le facem,ar fi trebuit sa le dati in judecata?Si acum pun o intrebare retorica?De unde bani si timp pentru avocati si procese?Cam asta se petrece intr-o unitate de invatamint special unde nimeni nu are nici cea mai mica urma de compasiune pentru acesti copii baturi de soarta.Altele sunt preocuparile lor in nici un caz grija pentru cei aflati in suferinta. Daca copilului tau i s-ar fi intimplat acelasi lucru tot asa gindeai?

- **70. Sa speram k veti putea ajuta! |**
- de iulia radulescu |
- 28/10/2008 18:11:22

Este binevenita aceasta campanie.Eu am doi copii sanatosi,slava Domnului, dr pot intelege durerea si revolta pe care o simt parintii copiilor cu probleme.Mai ales revolta impotriva sistemului, a celor care nu pot intelege ca ei sufera destul...Sunt multi copii cu probleme de sanatate, este trist k lumea este indiferenta...Iar daca nu au destui bani, sunt si umiliti; este regretabil.Va doresc sa le puteti fi de folos, sa aduceti o raza de soare in viata lor si a parintilor.Daca aceasta campanie va fi o reusita, ar fi si pacat sa nu continuati sa ajutati si alti copii cu diferite probleme de sanatate...Poate infiintand cate o fundatie(pe specificul fiecarei boli)-unde cei interesati pot gasi macar sfaturi competente, pentru a nu mai cauta pe internet solutii..Pentru a-i indruma, pentru a le oferi consiliere psihologica sau de orice alta natura; banuiesc ca acesti parinti se simt exclusi din societate, neintelesi...Ce poate fi mai trist decat sa vezi un copil suferind? Va doresc mult succes si va ofer disponibilitatea de a va fi de folos, chiar si printr-o semnatura.Mult succes!

- **71. ptr calin si scorillo |**
- de shakalu |
- 28/10/2008 20:47:11

o sa-mi permit doar un mic comentariu. sunt absolut convins ca o mare parte a comentariilor dvs se datoreaza lipsei unei informari temenice in domeniu si aceasta lipsa , aveti dreptate , se datoreaza societatii si in fapt , noua , tuturor . probabil ca la fel se

intampla si in multe alte domenii in romania . si campania asta e un inceput exact in directia asta . eu sunt nebunul care si-a permis sa ignore comentariile si "sfaturile" specialistilor si a purces la a-si recupera copilul in toamna anului 2003 . ba mai mult , am ramas in continuare atat de "inconstient" incat continui sa cheltui cam 50.000 euro/an ca si alti copii sa aiba sansa asta . asa ca domnii mei , dati-mi voie sa-mi permit sa va contrazic : in afara de al meu copil mai sunt alti vreo zece copii recuperati in romania . si asta doar din ceea ce stiu eu . iar daca tineti cu tot dinadinsul sa va extindeti orizonturile pe tema asta va recomand cu caldura studiile pe tema data . cele mai multe sunt publicate in toate jurnalele medicale din lume incepand cam cu 1989 . in esenta ,cu 40 de ore pe saptamana , cu efort din partea parintilor , cu tutori dedicati si cu un consultant care sa stie ce sa faca, 47% dintre copii autisti la care interventia incepe inainte de 48 de luni pot fi recuperati . aaa...si sa nu uit : R. a inceput recuperarea cand avea un IQ de 35 . asta apropo de cat de grav poate fi afectat un copil care poate fi recuperat ;) in concluzie : se poate !

- **72. asistent social |**
- de Radu Antonovici |
- 29/10/2008 13:51:09

Felicitari pentru campanie! Sunt tatal unui baietel de 10 ani, din Iasi, diagnosticat cu Sindrom Down si Autism. Pot sa va spun doar ca multumirea sufleteasca si bucuria pe care eu si sotia mea le avem, ca parinti, pentru un progres oricat de mic realizat de fiul nostru special, sunt pe masura eforturilor noastre si chiar le depasesc. Avem si o fiica de 23 ani, absolventa de facultate si studenta la master, cu care, desigur, ne mandrim, dar multumirea sufleteasca de care aminteam este de cu totul alta factura. Consideram ca nimic nu este intamplator si ne rugam ca Bunul Dumnezeu sa ne ajute sa ne apropiem, cat este posibil, de nivelul de puritate sufleteasca al fiului nostru si sa-l ajutam sa ajunga la o viata cel putin partial independenta. Poate ca misiunea acestor copii este sa ne ajute sa fim mai buni, sa constientizam ca o viata implinita nu inseamna doar competitie acerba si satisfactii materiale.

- **73. sunt alaturi de acesti copii,de meseria mea nerecunoscuta ..de viitorul incert al copiilor si al meu ca terapeut nerecunoscut!!!!!!!!!!!! |**
- de catalina |
- 31/10/2008 21:47:05

<http://materialeaba.wordpress.com/>

- **74. Cateva ganduri... |**
- de ina |
- 01/11/2008 04:58:18

Ma bucur foarte mult ca am descoperit acest articol- salut si sustin initiativa extraordinara-, si mai mult, ma bucur ca am avut pana la urma rabdarea de a parcurge toate comentariile dumneavoastra, la o ora atat de tarzie, cu ochii impaienjeniti de somn, comentarii ce m-au impresionat si sensibilizat. S-au adus in discutie foarte multe aspecte, toate pertinente, dar as vrea sa ma refer la doar cateva dintre ele, din punctul de vedere al unei tinere care a lucrat cu copiii cu autism, in special, si cu copiii cu diferite dizabilitati, in general. 1.Majoritatea celor dintre noi care nu cunoastem indeaproape copiii cu autism consideram viata alaturi de acestia o povara, nu din lipsa de empatie si intelegere, ci din cauza faptului ca nu am avut ocazia sa ne apropiem, sa ne atasam si sa incercam sa-i ajutam concret pe acesti copii, dincolo de a le oferi compasiunea noastra. Dupa primul soc de a fi intrat in contact cu un astfel de copil, dupa cateva saptamani de acomodare la problemele lui, dupa ce am ajuns sa ma leg emotional de el si de familia lui, am ajuns sa nu-l mai vad ca pe un copil anormal... ci ca pe un copil special, care are nevoie de o ingrijire speciala. Cand lucrezi cu drag, chiar si cu un caz grav, nu mai spun nimic de parintii care isi iubesc copilul si se sacrifica o viata intreaga pentru ca el sa aiba o sansa, incetezi sa-l mai privesti ca pe un individ care nu se va acomoda poate niciodata la viata sociala, ci ca pe un copil care are DREPTUL- uman, mo

- **75. Doamne ajuta!ma bucura sa vad initiativa |**

- de MARIANA GHEORGHIU |
- 01/11/2008 23:34:13

sunt bunica a doi ingerasi, cel mare, de 7 ani are sdr.asperger din spectrul autism, ma doare sa stiu ca fiica mea impreuna cu ginerele si copii au plecat din tara lor caci aici nu gaseau nici un pic de intelegere, pt cei ce nu cunosc problema trebuie sa le spun ca este foarte greu sa integrezi un copil special intr-o gradinita sau scoala"normala". multi refuza pur si simplu sa inscrie acesti copii minunati. spun minunati pt ca ei sunt minunati si trebuie sa suporte zi de zi acestei lumi crude si nedrepte.
